

Intervju med Souzan Jamie, intervjuperson nr 40

Projekt: Göteborg berättar

Bandningens längd: 00:54:55

Datum: 2018-09-06

Intervjuare: Rolf Sossna

Plats: Ett samtalsrum på Souzans arbetsplats Psykologenheten Hisingen

Tid: 14.00 – 15.00

Intervju med Souzan Jamie

Bandningen börjar

Intervjuare [00:00:02]: Då så då provar vi om detta fungerar, säg något.

Talare [00:00:04]: Ja jag heter Souzan Jamie.

Intervjuare [00:00:08]: Vad bra då så det är alltså Rolf Sossna som intervjuar Souzan Jamie på psykologenheten Hisingen och det är den 6:e september 2018. Vi börjar väl med det formella då vad du heter och bor och så.

Talare [00:00:30]: Jag heter Souzan Jamie och är legitimerad psykolog, jag jobbar på psykologenheten Hisingen i Göteborg och jag håller på att specialisera mig inom neuropsykologi också och är nästan klar med det då är det arbete som jag ska skriva, jag bor i Påvelund. Ja vad ska jag säga mer?

Intervjuare [00:01:00]: Har du familj?

Talare [00:01:02]: I Västra Göteborg, ja jag har en familj, jag bor med min man och sen, vi tar hand om en ung kille också som har fått avslag just nu från Migrationsverket och då skulle han skickas till ett läger alltså någonstans där vuxna ska bo fast vi tyckte att det var inte lämpligt för honom så han bor hos oss, en 17-årig kille.

Intervjuare [00:01:32]: Ensamkommande?

Talare [00:01:34]: Ensamkommande exakt precis.

Intervjuare [00:01:38]: Var kommer han ifrån?

Talare [00:01:39]: Han kommer från Afghanistan.

Intervjuare [00:01:41]: Okej.

Talare [00:01:43]: Och då har han fått avslag och så väntar han på svar efter att han har klagat och så mina döttrar har flyttat hemifrån, de jobbar också som psykologer [skrattar].

Intervjuare [00:02:01]: Okej [skrattar] inte helt ovanligt.

Talare [00:02:04]: Ja precis så vi är tre psykologer i familjen och min man han är gymnasielärare.

Intervjuare [00:02:12]: [Skrattar] Stackare.

Talare [00:02:13]: Ja stackars han det brukar han säga, ja och så har vi två katter också sist men inte minst.

Intervjuare [00:02:24]: Hur hamnade du i Göteborg?

Talare [00:02:29]: Ja det var -87, år -87 som vi kom till Sverige från Iran.

Intervjuare [00:02:36]: Du är född i Iran?

Talare [00:02:37]: Jag är född i Iran, mitt hemland är Iran och då var det år -87 när vi kom till Göteborg och så hamnade vi i början i Stockholm och Uppsala, vi bodde där under de första sex månaderna hos lite släktingar och hit och dit.

Intervjuare [00:02:54]: Kom ni hit tillsammans alltså?

Talare [00:02:55]: Ja vi kom hit tillsammans.

Intervjuare [00:02:55]: Jaha.

Talare [00:02:56]: Alltså då var inte båda två födda barnen och sen hamnade vi i Göteborg och då har vi bott här i mer än 30 år kan man säga.

Intervjuare [00:03:10]: Varför Göteborg?

Talare [00:03:12]: Ja det är en härlig stad med stort utbud av kultur och restauranger, nöjesparker, aktiviteter, museum och så vidare och även om jag själv inte är ute så ofta så känns det tryggt att veta att man har möjligheten att roa sig om man vill om man bara vill gå ut och sen en annan fördel är att Göteborg ligger vid kusten.

Intervjuare [00:03:40]: Just det [skrattar].

Talare [00:03:41]: Och det finns många fina stränder man kan gå till och promenera och det känns i alla fall som en friskare luft vi är här vid kusten året om tack vare att både havet finns där vi bor ganska nära havet också.

Intervjuare [00:03:57]: Men ni valde att flytta hit alltså medvetet det var inte så att det bara råkade bli så utan ni valde Göteborg?

Talare [00:04:03]: Det var nästan val eftersom vi hamnade i Stockholm och vi kunde stanna i Stockholm också.

Intervjuare [00:04:09]: Ja för Stockholm är en väldigt vacker stad.

Talare [00:04:10]: Ja verkligen väldigt vacker men själv alltså redan då så kunde man alltså jag vet inte alltså det var vår känsla men vi kände att Göteborg var mycket trevligare [skrattar] trevligare folk och liksom öppnare och plattare och då kunde man se folk och spårvagnar och allt liksom på marken.

Intervjuare [00:04:35]: Stämde det sen då när du kom hit?

Talare [00:04:37]: Ja jag instämmer i detta fortfarande.

Intervjuare [00:04:41]: Okej du har inte ångrat dig?

Talare [00:04:42]: Nej jag har inte ångrat mig absolut inte.

Intervjuare [00:04:49]: Men när du kom till Göteborg var hamnade du eller hamnade var valde du? Du hamnade tydligen inte utan du valde, var valde du att bosätta dig då eller ni?

Talare [00:04:58]: Då fanns det inte möjlighet till att välja direkt liksom då hamnade vi i Mölndal egentligen.

Intervjuare [00:05:05]: I Mölndal?

Talare [00:05:04]: Ja kranskommun till Göteborg men det är väldigt nära Göteborg och sen nu när vi valde själva hur och var vi skulle bo så valde vi Påvelund [skrattar] det var det som jag valde men i alla fall så i början så var det i Mölndal vi bodde och barnen gick i skolan men det var fortfarande Göteborgsanda där också.

Intervjuare [00:05:27]: Just det vet man inte om så ser man inte gränsen.

Talare [00:05:30]: Nej precis.

Intervjuare [00:05:31]: Hur länge har du bott i Påvelund?

Talare [00:05:33]: Eeh ja nu är det mer än 10 år ja precis.

Intervjuare [00:05:38]: Hur är skillnaden tycker du?

Talare [00:05:40]: Mellan?

Intervjuare [00:05:42]: Där du bodde i Mölndal och Påvelund?

Talare [00:05:44]: Ja det är vackrare eftersom det är närmare havet liksom vi cyklar, vi promenerar till havet från båda håll liksom till Fiskebäckshavet till Långedrag och så är vi friare där med att närma oss till havet och jag gillar verkligen naturen och på så sätt annars så fanns det liksom skogen och allt liksom natur där i Mölndal också men jag trivs verkligen

där jag bor nu.

Intervjuare [00:06:21]: Men det är lustigt för jag är uppvuxen i inlandet och det var långt ifrån havet och nu kan jag inte tänka mig att bo långt från havet för havet har blivit så viktigt.

Talare [00:06:29]: Ja verkligen en nackdel finns bara att det blåser så mycket [skrattar].

Intervjuare [00:06:36]: [Skrattar] Och regnar men det får man...

Talare [00:06:37]: Det regnar, det blåser verkligen alltså när man bor närmare havet så känns det verkligen när det blåser.

Intervjuare [00:06:45]: Men det är friska vindar man tänker på.

Talare [00:06:48]: Verkligen.

Intervjuare [00:06:47]: Det har något slags hav på Stockholmsidan också men det är liksom inte på riktigt.

Talare [00:06:51]: Exakt.

Intervjuare [00:06:52]: Men Påvelund är lite spännande för det ligger ju mitt emellan om man säger...

Talare [00:06:57]: Fiskebäck och Långedrag.

Intervjuare [00:06:59]: Fiskebäck, Näset, Tynnered, Västra Frölunda så det är verkligen olika slags bostadsområden intill varandra hur upplever du det?

Talare [00:07:11]: Jag upplever verkligen skillnader, jag märker hur det ändras jag menar bara att gå liksom åka ifrån Påvelund liksom åt Frölunda torg så ser man att byggnader blir lite [skrattar] byggnader blir lite ja det blir lite höghus och sen har det hänt en del saker inne i Frölunda liksom där fast det är inte så jättelångt borta från oss det är lite oroväckande just nu det som har hänt att tyvärr så märker man skillnad.

Intervjuare [00:07:48]: Alltså det är lite märkligt för man bygger nya hus där som har ganska hög kvalité och liksom fräcka och hela Frölunda torg med sitt köpcentrum och samtidigt finns det en andra sida med bilbränder och missbruk och sådant.

Talare [00:08:06]: Ja och jag tycker att alltså jag har mina åsikter om hur man skulle kunna göra men jag vet inte om det är möjligt att göra något åt det men jag har alltid tyckt att man borde kunna möjliggöra resurser till ungdomar och deras sysselsättning och aktiviteter, fritidsaktiviteter, och möjliggöra så att de skulle kunna lättare gå till gym och att det inte skulle kosta så mycket för dem för det skulle underlätta dem att gå till sådana aktiviteter istället för att samlas och börja med en del destruktiva ja jag vet inte göra sabotage hit och dit så ja om man kunde göra detta och liksom använda lite mer resurser till ungdomarna där de behöver verkligen det skulle kanske minska av det här som händer.

Intervjuare [00:09:13]: Hur är det i Tynnered för där är det väl ännu värre än Frölunda?

Talare [00:09:19]: Eeh...

Intervjuare [00:09:19]: Eller är det lite olika där också?

Talare [00:09:22]: Det är lite olika där också alltså det är väl man kan väl säga att nu för tiden så händer det saker och ting överallt och jag vill inte tänka såhär att ja men det är bara de som bor där och jag tycker att ungdomarna överallt behöver ha sysselsättning och aktivitet efter skoltid där de ska samlas och göra något nyttigt istället för att planera att förstöra hit och dit istället så jag tänker inte på områden för det kan hända var som helst.

Intervjuare [00:10:01]: Absolut jag intervjuade en tjej i 20-årsåldern från Tynnered som, hon är född i Sverige men föräldrarna kommer från Palestina och hon hade inte när hon var barn upplevt att det var jobbigt eller farligt i Tynnered utan det var där hon växte upp, men sen när hon började skolan så blev det lite besvärligt och då, för hennes föräldrar var så förutseende så de valde att sätta henne i en skola inne i stan då för att det var så destruktivt i hennes område, för att hon skulle få en liksom och nu läser hon på Chalmers, men då märkte hon av det och just det här förhållandet till Näset på ett helt annat sätt alltså den här segregationen.

Talare [00:10:41]: Ja och där kommer man till just den här segregationen och den här skillnaden mellan stadsdelar och mellan resurserna, för jag tycker att man borde bli mycket bättre med att ha lika alltså lika mycket resurser i olika skolor, alltså när jag säger lika mycket det betyder inte att det ska vara exakt lika mycket för skolorna beror ändå på eleverna och deras behov behöver olika former av resurser och olika mängder av resurser så därför tycker jag att man skulle kunna tänka på att satsa på en del saker redan tidigare som förebyggande och hälsofrämjande i vissa skolor där de verkar ha glömt bort det och en del skolor i samma stadsdel, även om det är samma stadsdel så går man till olika skolor där det är så mycket skillnad mellan resurserna, man kan bara se det, jag kan ge exempel om det är tillåtet.

Intervjuare [00:11:49]: Ja du får säga vad du vill.

Talare [00:11:50]: Till exempel om man går till Västra Hisingen och så går man till Sjumilaskolan jag har inte varit där i år men förra året och för tre terminer sen så när jag var där liksom då okej det var en skola.

Intervjuare [00:12:05]: Du jobbade där då?

Talare [00:12:06]: Jag jobbade mot, jag jobbade på Välkomsten tidigare och så hade jag en del elever som placerades där efter Välkomsten och så hade jag till exempel alltså det var nästan 95 % av mina elever som placerades på Sjumilaskolan, Ryaskolan och dit där det var samma stadsdel, det skulle vara placerat i samma stadsdel där det var väldigt få procent som placerades i Torslandaskolan till exempel och så Torslandaskolan var jag där också eftersom det var relevant för mig att vara där på grund av mina elever, mina få elever som hamnade där, där, jag brukade ge lite konsultation och handledning till lärarna och personalen ja alltså

man kunde verkligen se skillnader.

Intervjuare [00:12:58]: Ja.

Talare [00:12:57]: Att bara gå i korridorerna i Torslandaskolan eeh bevisade hur viktig man är som en elev att gå till en skola där man hade det värsta moderna charm och allt var så modernt och så nytt och så fint och alltså det är ojämförbart att...

Intervjuare [00:13:20]: Och vad berodde det på att det var en sådan skillnad?

Talare [00:13:23]: Jag vet inte, jag har inte förstått hur man fördelar resurser mellan skolorna, jag har inte förstått detta än [skrattar] det är ekonomerna, jag vet inte det är rektorerna som kanske bestämmer och fördelar resurserna men hur som helst så syns det verkligen.

Intervjuare [00:13:44]: Jag kan tänka mig att behoven är väldigt olika för om du har många elever som är nyanlända och har med sig svåra upplevelser och trauman och sådant de behöver resurser på ett annat sätt än en skola där eleverna är välfungerande eller vad man ska säga.

Talare [00:14:00]: Och det är inte bara byggnaden jag menar inte att det är bara alltså, okej det kan vara en ny byggnad och de kan renovera där också men jag menar på de här skolorna där det finns många elever med invandrarbakgrund där deras föräldrar pratar inte, alltså ett annat språk än svenska alltså tv:n, radion alltså all ord på luften är inte svenska på köpet så jag menar de här eleverna hör inte svenska ord lika många gånger som svenska barn och då är det brist liksom och föräldrarna är inte i den nivån att de ska kunna hjälpa dem med svenska språket då ska man då tycker jag att man ska satsa på deras språk från början. Det finns någonting som heter studiehjälper som man kan hjälpa det är två olika saker med modersmål och studiehjälper men jag tycker att alltså vissa heter det svenska två eller svenska som andra språk eller vad som helst i alla fall tycker jag att man skulle kunna satsa på elevernas språk redan från tidigare ålder för att de inte ska jag menar det har hänt många gånger där lärarna kommer med frågeställningen kring att ja men det här barnet tror den här eleven tror att det är något fel på den här elevens koncentrationssvårighet, språkstörning eller utvecklingsstörning eller vad som helst och där efter en hel del tid som jag har spenderat och utrett eleven då har jag förstått att det ligger på språkfärdigheten.

Intervjuare [00:15:47]: På språket jaha.

Talare [00:15:49]: Ja precis och det är inte språkstörning utan det är språket i sig liksom det är språkfärdigheten svenska språket som man saknar som grund för att man ska kunna förstå vad läraren pratar om och det är någonting som har funnits och då har jag själv i alla fall tjatat om det hela tiden om att det är väldigt viktigt att man ska satsa på det här språket för barnen redan innan så att lärarna inte tror att det är något fel på den kognitiva begåvningen hos eleven.

Intervjuare [00:16:23]: Du ser språket som en nyckel att komma in i samhället?

Talare [00:16:27]: Ja precis.

Intervjuare [00:16:28]: Jag har hört att det finns kanske framförallt mödrarna då som aldrig de går hemma och de lär sig aldrig svenska alltså de pratar med varandra på sitt gamla modersmål och de lever i sin, en slags det var som en kvinna som jag intervjuade från Kortedala med somalisk bakgrund och hon sa att det var som att vi flyttade hela byn till Sverige och de kvinnorna går hemma och lär sig inte svenska och är inte intresserade av att lära sig svenska utan man lever...

Talare [00:16:55]: Det är i sin tur bra att barn ska prata sitt eget språk liksom för språk möjliggör mer association för barn och det blir bättre för hjärnan för att kunna associera till olika liksom om man ska uttrycka sig, alltså ju mer språk desto bättre, men jag menar, okej att prata med sina föräldrar med sitt eget språk det är inget fel med det men att skolan ska medvetet satsa på att lära barnen verkligen de här orden vad de betyder, liksom lärarna kan skriva vid tavlan en del nya ord det kan vara svenska barn också som fastnar i dessa ord och medan de fastnar i vissa ord liksom då har det gått redan många meningar som läraren har sagt och då är de fortfarande i det här vad betyder det här ordet? Och då har de missat en hel del.

Intervjuare [00:17:57]: Hur upplevde du det då att lära dig svenska? Var det svårt?

Talare [00:18:01]: Ja det var svårt liksom jag tog sista steget först [skrattar] kan man säga, för mig var det så att jag tog inte steg för steg utan jag hoppade in i olika liksom ämnen...

Intervjuare [00:18:19]: Men kunde du någon svenska när du kom hit?

Talare [00:18:21]: Nej absolut inte det var väldigt jobbigt liksom man är som ett litet barn som ska lära sig vart och ett ord liksom från början och då...

Intervjuare [00:18:35]: För du var ändå vuxen när du kom.

Talare [00:18:35]: Ja precis men det är inte omöjligt.

Intervjuare [00:18:39]: Nej uppenbart inte men jag tänker hur det liksom man får ta det då.

Talare [00:18:43]: Man får ta det absolut och det beror på vad man ska jobba med och i framtiden hur mycket man ska satsa på språket och...

Intervjuare [00:18:51]: Men du utbildade dig i Sverige också va eller?

Talare [00:18:52]: Jag är utbildad i Sverige jag har gått ut universitet här i Sverige alltså.

Intervjuare [00:18:58]: För då krävs det ändå ganska goda svenska...

Talare [00:19:01]: Mer akademiskt ja precis.

Intervjuare [00:19:03]: Visserligen är en del kurslitteratur på engelska men ändå alltså huvuddelen är ju på svenska.

Talare [00:19:07]: Absolut.

Intervjuare [00:19:08]: Att kunna tillgodogöra sig den.

Talare [00:19:11]: Så det är inte lätt men det är inte omöjligt.

Intervjuare [00:19:13]: Har du, är det persiska som är ditt modersmål?

Talare [00:19:16]: Ja det är persiska.

Intervjuare [00:19:17]: Har du pratat det med dina barn?

Talare [00:19:19]: Det har jag gjort precis [skrattar] det har jag gjort och jag gör det, jag försöker prata mer persiska med dem men ja det kan hända att barnen svarar på svenska.

Intervjuare [00:19:30]: Ja precis jo, jo.

Talare [00:19:31]: Det är lättare för dem att svara på svenska men man försöker som föräldrar hålla det kvar liksom hos dem så att de ska förstå verkligen och de har gått modersmåls alltså lektionerna också och kan litegrann i alla fall och det räcker för dem [skrattar].

Intervjuare [00:19:52]: Nej jag tänker min mamma kommer från Tyskland och hon pratade inte tyska med oss så jag fick inte lära mig den vägen utan försökte via skolan och det är hopplöst och sådär och jag kan förstå att tyska stod inte högt i kurs då på 50-talet sådär men jag kan ändå tycka att det är synd både för henne som inte kunde uttrycka sig på sitt modersmål och för mig som inte fick den delen då.

Talare [00:20:16]: Ja precis men jag kan säga såhär att jag försöker prata persiska med barnen som är stora nu men alltså vissa gånger när jag vill att de ska verkligen förstå vad jag menar då säger jag det på svenska för annars så är det, det tar lång tid så om det ska vara effektivt så tar jag det på svenska annars så tar vi det andra.

Intervjuare [00:20:40]: [Skrattar] Men pratar de något persiska har de kompisar eller släktingar eller...

Talare [00:20:46]: Ja bekanta och vänner och så har vi men de brukar inte prata persiska med varandra det blir så automatiskt.

Intervjuare [00:20:55]: Så det vattnas ut då och så är det barnbarn eller du kanske inte har några barnbarn ännu.

Talare [00:21:00]: Ja precis det blir så att man vill gärna ha det levande.

Intervjuare [00:21:05]: Men då är det också att man använder det.

Talare [00:21:07]: Försöker i alla fall.

Intervjuare [00:21:09]: Precis att man håller det levande.

Talare [00:21:12]: Men att satsa på svenska språket i skolorna för barnen som har utländsk bakgrund jag tycker att det är någonting som verkligen behövs och nu vet jag inte hur resurserna fördelas men jag skulle kunna tänka mig att de skolorna som har fler barn med invandrarbakgrund skulle kunna få mer resurser till just det här, jag menar en del skolor satsar på aktiviteter en del på språk en del på andra liksom, resor eller något men det här är verkligen något som behövs tycker jag.

Intervjuare [00:21:52]: Och det behöver de svenska barnen också som växer upp i en sådan miljö där...

Talare [00:21:56]: Ja absolut.

Intervjuare [00:21:57]: ... om man inte pratar så mycket svenska runtkring en och sådär.

Talare [00:22:02]: Man kan se verkligen alltså jag har sett hur många utredningar som jag har gjort så har jag sett väldigt tydligt och jag har försökt få fram detta och få de andra i skolorna att förstå att titta på det här, alltså resultatet på utredningarna som man gör att den verbala delen är lägst liksom vad kan det bero på? Alltså det har hänt många gånger där eleven har sagt om det var på mitt språk så skulle jag kunna säga vad det heter eller sådant men de hittar inte namnen, de hittar inte ordet som de ska säga och det är språket som påverkar resultatet på utredningen, psykologutredningen, vilket leder kanske till att aha den här eleven är inte så begåvad men det handlar inte om det, det handlar om språket.

Intervjuare [00:22:59]: Ja det finns väl i och för sig andra test väl sådana här med logiskt tänkande och sätta kuber i ordning och sådär men ändå.

Talare [00:23:04]: Precis.

Intervjuare [00:23:06]: Att språket är absolut ett sätt som vi uttrycker oss, kommunicerar och tar till oss, kommunikation så där.

Talare [00:23:13]: Exakt.

Intervjuare [00:23:14]: Men hur tänker du kring, har du erfarenhet från fler stadsdelar som, alltså hur tänker du kring de olika stadsdelarna eller hur rör du dig i staden? Vilka stadsdelar är du i och...

Talare [00:23:31]: Ja jag har olika uppdragsområden och på grund av det så är jag tyvärr tvungen att ta privatbil eftersom jag måste från liksom det ena till det andra under en och samma dag då är jag inte på riktigt inne i samhället [skrattar] jag menar...

Intervjuare [00:23:50]: Jaha du menar så ja jag förstår.

Talare [00:23:50]: Kollektivt och sådant där man tar spårvagnen hit och dit för jag är verkligen tvungen annars så är jag på väg hela tiden.

Intervjuare [00:23:58]: Men var rör du dig är det över hela stan eller här på Hisingen eller?

Talare [00:24:04]: Jag har till exempel, jag har en skola i, jag är psykolog till en skola i Backa, en gymnasieskola alltså Hvitfeldtska inne i stan.

Intervjuare [00:24:16]: Inne i stan just det.

Talare [00:24:18]: Och så en del... andra kvinnojourer till exempel i olika delar av staden.

Intervjuare [00:24:26]: Ja det finns i olika delar ja just det.

Talare [00:24:29]: Ja precis och så ibland så får vi uppdrag om att vi skulle ge handledning till en grupp där det kan vara var som helst så det är i princip var som helst men lite mindre åt den andra delen där det handlar om Angered och sådant där är jag nästan aldrig kan man säga.

Intervjuare [00:24:49]: Och inte privat heller?

Talare [00:24:51]: Nej precis och därför så blandar jag ihop den delen jag menar när man säger Gårdsten, Kortedala, Angered och lite åt det hållet så blandar jag ihop det litegrann.

Intervjuare [00:25:10]: Hammarkullen.

Talare [00:25:12]: Hammarkullen ja precis fast jag kommer ihåg att de gångerna vi har åkt förbi inte Gårdsten, inte, om du kan säga...

Intervjuare [00:25:25]: Hjällbo?

Talare [00:25:25]: Nej.

Intervjuare [00:25:28]: Rannebergen, Angered, Hammarkullen?

Talare [00:25:31]: Det är så vackert.

Intervjuare [00:25:33]: Lärjedalen?

Talare [00:25:34]: Det är så vackert med sjö, med sjön.

Intervjuare [00:25:37]: Är det Bergsjön då?

Talare [00:25:39]: Bergsjön ja alltså det har hänt att vi har åkt förbi där och jag liksom min man kör och jag bryr mig inte var jag är lite dålig på lokalsinne också och så har jag sagt wow

vad vackert det är här var är vi för någonstans? Då säger han vi är i Bergsjön.

Intervjuare [00:25:58]: Nej men vad heter det Lärjedalen är också väldigt vackert, Lärjeån, och det fanns när man byggde de här miljonprogrammet så fanns det väldigt höga tankar om att man skulle skapa en... jag såg någon dokumentär på tv som hette Europas Brasilia där man åkte till Brasilia du vet den här konstgjorda huvudstaden och studerade den och så skulle man bygga den här i Angered och jag trodde att de byggde för att det skulle vara snabbt och lätt och effektivt och ekonomiskt men det fanns massvis med tankar kring så och så många barn per yta kvadratmeter och lekplats och så och så långt till skolan och sen blev det inte riktigt så men man hade idéer om att skapa något sådant här väldigt välfungerande.

Talare [00:26:41]: Därför så tycker jag att det är väldigt viktigt att man ska kunna ställa de här frågorna till barn från olika stadsdelar och det är det som liksom ger den verkliga bilden av hur ett barn upplever.

Intervjuare [00:26:58]: Jo men jag tror att det är på gång litegrann jag var på en föreläsning just med stadsutvecklingsenheten på museet idag och där pratade man om detta man håller på med det alltså man träffar barn och intervjuar dem och de får vara med och komma med idéer kring, sen vet man inte vad det blir av det men att barnens perspektiv inte bara barnperspektivet utan barnens perspektiv också kommer med när man planerar hur man bygger.

Talare [00:27:22]: Absolut.

Intervjuare [00:27:22]: Hur ser du på Göteborgs framtid då? Det händer väldigt mycket här byggs och det förtätas och det vad tror du eller vad känner du? [Skrattar].

Talare [00:27:30]: Jag tycker att det blir bara finare och finare, vissa ställen håller jag inte med att alltså de bygger vissa höghus nästan mitt på gatan alltså det kommer in bara helt plötsligt så ett lite mer avstånd skulle vara trevligare men alltså bortifrån det så tycker jag att... jag har skrivit så här att det är så mycket ombyggnad som man gör och självklart ska man göra det men... det här med att mitt i sommar så är det liksom, det är liksom ombyggnad det pålas det är ombyggnad i vissa delar av Göteborg speciellt i centrum, då tycker jag att vi kan skapa lite problem alltså planeringen kring ombyggnad i staden är liksom, jag tycker att det är lite olägligt eftersom det händer precis under sommartid och speciellt under juli månad alltså det är precis då det kommer många turister både internt och externt alltså både inom Sverige och utanför och då skapas förvirring för dem och när det skapas förvirring för redan göteborgare då kan man tänka sig hur det är och detta skapas förvirring hos de turisterna som ska ta sig till olika delar av staden och jag vet att behovet av ombyggnad finns väl alltid men om det händer precis mitt under sommaren varje år så vet jag inte hur detta kommer att påverka turisternas intresse, för staden.

Intervjuare [00:29:28]: Men man kan ju se på det antingen som åh vad hemskt det är en massa höga hus och det förtätas eller så kan man tycka wow vad fräckt nu håller det på att bli en storstad nu är det framåtanda, nu händer det, hur känner du?

Talare [00:29:41]: Eeh det är både för- och nackdelar för att det blir mycket tätare, jag

kommer ihåg när vi bodde i Mölndal till exempel så började det blir tätare och tätare med höghus bredvid varandra och det var inte samma stämning längre och självklart så finns det behov av att bygga mer och mer men jag vet inte om man behöver bygga verkligen så tätt liksom så som du nämnde att man har räknat med att så här mycket kvadratmeter skulle räcka till varje barn och så helt plötsligt blir det inte av då är det försent och då kan man kanske göra staden lite större istället för att ha tätare byggnader [skrattar] ja jag vet inte.

Intervjuare [00:30:35]: Alltså jag tror att det blev av och det var ju folk alltså de kom från hela Europa och hela världen och studerade det här och var imponerade av i källaren finns det tvättstuga så att alla kan ha alltså man såg det som en förebild men sen blev det och jag vet inte riktigt varför det inte blev det fungerade väl inte riktigt det kan hända att det kom massor med människor dit med traumatiska upplevelser och bara alltså packades ihop och så blev det en massa sociala problem och sådär istället och för många människor och sådär i lägenheter och sådant där och det kanske det här uträknade idealsamhället det kanske inte riktigt är mänskligt det kanske är för mycket social ingenjörskonst jag vet inte riktigt varför det inte fungerade men det blev inte som man hade tänkt sig och det bygger också på att man åkte bil mellan de olika att man jobbade här, man bodde där och man handlade där då vill man väl försöka blanda det mer.

Talare [00:31:39]: Det är liksom jag vet inte alltså jag ser att det finns i vissa ställen så finns det mer folk från en eller andra kulturer och man kan säga att det är både jag vet inte vad som påverkar så att de dras så mycket till varandra liksom att det skapas lite olika grupper och olika för... det kanske är prismässigt, det kanske att man vill vara närmare varandra men jag tycker att splittring skulle hjälpa verkligen och mer integration och att lära känna andra.

Intervjuare [00:32:28]: Jag kan någonstans tänka att det kanske inte är så konstigt att man söker sig till om det bor landsmän dit man kommer till ett nytt land och att man då söker sig dit alltså så gör svenskar också när de flyttar utomlands eller i USA där det finns Chinatown eller Little India men samtidigt så blir det en segregation utav detta, hur kände du när ni kom hit sökte ni reda på andra iranier eller?

Talare [00:32:51]: Nej jag gjorde inte det.

Intervjuare [00:32:56]: För det finns en hel del politiska flyktingar och så.

Talare [00:32:59]: Ja precis fast ja jag själv har inte gjort det och där jag bor finns inte, det är inte några av mina bekanta alltså några släktingar eller så som är i närheten av mig men vi är splittrade känns det som och jag har inte sett hos mina bekanta eller vänner att de söker sig till varandra liksom nej jag har inte känt detta.

Intervjuare [00:33:26]: Kan det vara olika kulturer som har olika vanor?

Talare [00:33:29]: Det kan vara, det kan vara men jag tycker att man kan väl påverka detta, jag menar den här segregationen, det här med att man samlas i ett och samma område och dras till varandra har också att göra med politiken att det är inte bara, jag menar om man känner sig delaktig i ett samhälle och man känner att man är en del av samhället då känner man inte så mycket behov av att man, alltså självklart så söker alla människor trygghet hos

varandra och om man känner sig tillräckligt trygg då minskas det här alltså av den andra delen att man dras till varandra och söker sig till varandra, så nära varandra eftersom man har redan trygghet från andra sidan och det är någonting som liksom, jag menar det är ömsesidigt, det är både människor som ska försöka splittras i samhället och samhället som ska faktiskt möjliggöra eller ge dem en känsla av att vara delaktig i samhället.

Intervjuare [00:34:48]: Det känns som att du känner dig delaktig i samhället, har det varit så ända från början eller?

Talare [00:34:53]: Jag känner mig, ja...

Intervjuare [00:34:57]: Eller när började du känna att nu är jag en del...

Talare [00:35:03]: Nej det har inte ändrats liksom jag har varit mig själv från början till slut liksom jag ja.

Intervjuare [00:35:10]: Känner du dig som en göteborgare?

Talare [00:35:12]: Ja jag känner mig som en göteborgare ja men jag kan...

Intervjuare [00:35:14]: Vad är en göteborgare?

Talare [00:35:15]: Ja vad är en göteborgare? [Skrattar] Ja en äkta göteborgare är en som...

Intervjuare [00:35:23]: Finns det oäkta göteborgare? [Skrattar].

Talare [00:35:24]: [Skrattar] Det är en som brukar heta Glenn och riktig göteborgscharmör och äter fesk och en som kan dra göteborgsvitsar och ja det finns hur mycket som helst men en göteborgare är en glad, trevlig, social och varm person tycker jag.

Intervjuare [00:35:47]: Okej.

Talare [00:35:48]: Med humör helt enkelt.

Intervjuare [00:35:50]: Ja det var väldigt positivt.

Talare [00:35:53]: Ja det är positivt alltså jag har en positiv bild av en göteborgare alltså människor men ibland så sker det en del politiska jag vet inte påverkningar på folk där det liksom påverkar stämningen och samhället och helt plötsligt så vaknar man till livet och ser att nej och atmosfären är annorlunda.

Intervjuare [00:36:20]: Vad beror det på?

Talare [00:36:21]: Jag tycker att det beror på, alltså det är också ömsesidigt en själv och samhället som ska ta emot mig och göra att jag känner mig som en del i samhället, göra att jag känner mig ansvarig för att... vara delaktig och göra, bidra till ett bättre samhälle och inte bara tänka på mig själv, jag tycker att det är väldigt ömsesidigt liksom det beror på både

människor och samhället som tar emot människor.

Intervjuare [00:36:58]: Men det där att känna att man bidrar till samhället det är inte bara en etnisk eller en klassfråga för det finns människor i mer väl eller finare bostadsområden det är ett liksom när man pratar segregation så pratar man mest om de här icke-fungerande förorterna men det är lika segregerat i de här villa vad heter det Askim och de här Hovås och de här fast åt andra hållet då och där vet jag inte om det finns så mycket intresse av att bidra till samhällets utveckling eller om det handlar mer om sin egen...

Talare [00:37:32]: Sin egen precis, precis.

Intervjuare [00:37:34]: Så att det är verkligen två skilda världar. Finns det ställen som du inte, som du är rädd att åka till, ställen du inte åker till eller känns obekvämt? Dit åker jag helst inte i stan.

Talare [00:37:53]: Alltså jag är ingen sådan som går ut så mycket för jag menar, även om det finns många olika sådana här aktiviteter och ja sådana kvällsaktiviteter och så men jag brukar inte vara en sådan väldigt mycket utemänniska speciellt på kvällarna men jag vet inte om jag skulle vara rädd att vara ute sent på kvällen.

Intervjuare [00:38:24]: Men känner du dig trygg i ditt bostadsområde, i ditt kvarter?

Talare [00:38:25]: Ja jag känner mig trygg, ja absolut, jag promenerar med hunden och liksom vi har en hund också jag liksom går ut och promenerar och det känns inte otryggt i alla fall liksom nej jag har inte tänkt på något.

Intervjuare [00:38:45]: Det låter som att du inte är jättemycket inne i centrum?

Talare [00:38:47]: Nej precis.

Intervjuare [00:38:51]: Men när du ska handla och sådär vart åker du då?

Talare [00:38:53]: Det finns ett Hemköp i Långedrag [skrattar] menar du handla mat eller?

Intervjuare [00:38:59]: [Skrattar] Ja överhuvudtaget.

Talare [00:39:01]: Ja det är Hemköp därifrån som jag brukar köpa och sen finns det vi har en Coop också där i Långedrag så ja och sen om det är någonting som man ska titta på lite kläder eller så så är det Frölunda Torg som gäller visst och det är väldigt trevligt tycker jag och jag har liksom jag menar, jag har inte sett något otrevligt i Frölunda Torg jag tycker att det är väldigt trevligt och så finns det soffor och möbler hit och dit där lite äldre människor sitter och det kanske är en fördel att en del äldre människor sitter och hör allt, har koll på vad som händer så att man har lite respekt och uppför sig [skrattar] nej jag tycker att det är väldigt trevligt i Frölunda Torg också och sen kanske någon gång om året ifall om jag är på någon föreläsning inne i stan och ska gå förbi Nordstan så är jag där inne och tittar litegrann hit och dit annars så handlar jag kläder och sådant så brukar jag inte göra det inne i Göteborg överhuvudtaget alltså man hinner inte så mycket så vi brukar göra det mest när vi är

utomlands lite för nöjets skull också när vi tillbringar tid tillsammans så går vi och tittar på olika saker och på köpet affärerna också.

Intervjuare [00:40:36]: Finns det platser som du tycker, förutom havet då, platser du tycker mer om i Göteborg, platser som betyder extra mycket för dig?

Talare [00:40:44]: Ja absolut det är många ställen som väcker minnen hos mig vilka har varit aktuella i olika faser i mitt liv och det är till exempel Liseberg, Sjöfartsmuseet, Slottsskogen, olika simhallar, stadsbibliotek, Stora Teatern och en hel del nöjesplatser för barnen när de var små och inte minst Psykologiska institutionen [skrattar] där jag i princip bodde under tiden när jag läste psykologprogrammet.

Intervjuare [00:41:21]: [Skrattar] Ja just det den i Slottsskogen där?

Talare [00:41:23]: Ja precis mitt emot där Slottsskogen och nu ja flera år efter att jag har landat i yrket min trevliga arbetsplats Psykologenheten Hisingen där jag stortrivs med mina kollegor och min chef.

Intervjuare [00:41:40]: Jag förmodar att beroende på barnen då i vilken ålder de är så hur man rör sig?

Talare [00:41:46]: Ja precis.

Intervjuare [00:41:48]: För simhallar och sådär jag menar...

Talare [00:41:49]: Ja alltså det är så mycket minnen man har när barnen är små för man rör sig verkligen i dessa ställen och sen blir det lite mindre och mindre åt andra håll ja precis sen blir deras krav lite annorlunda.

Intervjuare [00:42:07]: Ja just det.

Talare [00:42:07]: Utlandsresor och lite annat.

Intervjuare [00:42:11]: Men de bor kvar i Göteborg?

Talare [00:42:12]: De bor kvar i Göteborg.

Intervjuare [00:42:15]: Så du träffar dem regelbundet så?

Talare [00:42:14]: Yes, ja.

Intervjuare [00:42:18]: Och sen har ni den här flyktingpojken boende hos er också? Har han bott hos er länge?

Talare [00:42:23]: Ja nu har han bott hos oss i nästan tre år.

Intervjuare [00:42:29]: I tre år oj.

Talare [00:42:31]: Ja.

Intervjuare [00:42:33]: Så han var bara 14 då när han...

Talare [00:42:33]: Två och ett halvt alltså lite mer än två och ett halvt år kan man säga, han var 15 när han kom till oss.

Intervjuare [00:42:41]: Men hur träffade du honom då eller varför?

Talare [00:42:44]: Det var så att jag var liksom i och med att jag var psykolog på Välkomsten så fanns det många ensamkommande ungdomar som var där och sen på grund av just den jobbiga situationen med boendet och allt som han hade plus andra en del andra ensamkommande så hade vi kontakt med, hade jag ganska nära kontakt med gode män och socialtjänsten och då brukade jag bekräfta behovet av att byta bostad liksom omplacera dessa ungdomar och då fanns det ganska mycket brist på familjehem och platser där de skulle kunna placera dem... just den här killen och ett par andra killar de mådde jättedåligt och kunde inte ens tänka sig att bo kvar där de bodde en vecka till liksom och så det var bara ett förslag som tillfälligt lösning tills de skulle hitta något ställe och det här förslaget liksom framfördes via en god man till socialtjänsten på morgonen, klockan nio och så klockan elva så kontaktade socialtjänsten mig [skrattar].

Intervjuare [00:44:11]: Men det är ändå ett ganska stort steg att ta.

Talare [00:44:13]: Ja.

Intervjuare [00:44:14]: Och jag menar det måste påverka familjen bodde dina döttrar hemma då fortfarande eller?

Talare [00:44:19]: En av dem, ja precis.

Intervjuare [00:44:21]: Hur reagerade familjen då var de med på detta?

Talare [00:44:22]: Ja de älskar honom alltså han är en lillebror till mina barn.

Intervjuare [00:44:27]: Han har blivit som en lillebror alltså?

Talare [00:44:29]: Ja absolut han är en familjemedlem.

Intervjuare [00:44:32]: Ja.

Talare [00:44:34]: Vi har ingen tvekan om att han är en familjemedlem om han bara hade sina papper med sig så skulle jag kunna om man visste om att det skulle vara tillåtet från föräldrarna så skulle man kunna tänka sig att adoptera honom men det fanns väl hinder jag har försökt men det går inte.

Intervjuare [00:44:51]: För att?

Talare [00:44:52]: För att man saknar identitetspapper och så kanske någon förälder kanske är vid liv och då måste man kunna få bekräftelse från föräldrarna om man ska adoptera men annars så bortifrån alla papper då är han en riktig familjemedlem nu hos oss ja.

Intervjuare [00:45:18]: Men hans framtid är då fortfarande osäker tydligen?

Talare [00:45:21]: Ja absolut, absolut.

Intervjuare [00:45:20] Han har inte fått någon asyl?

Talare [00:45:23]: Absolut men vi tänker göra vad som helst för att för han är en väldigt studiemotiverad kille, han har utvecklats så mycket under den tiden som han har varit här och han förtjänar verkligen det bästa och han kan ha en väldigt ljus och fin framtid om han får möjligheten.

Intervjuare [00:45:48]: Alltså man kan ju tänka att sådana människor då som har flytt ensamma och gått igenom alla de strapatser att det finns ändå en viss framåtanda eller nästan entreprenörskap att man liksom är beredd att satsa och ta i så som man egentligen skulle kunna ta vara på alltså den drivkraften.

Talare [00:46:07]: Exakt självklart så är det en själv också som har mycket betydelse men jag tycker att... det har mycket betydelse, de resurser runtomkring de här ungdomarna är väldigt viktigt att de ska känna sig viktiga och att man stärker deras identitet och att man visar att de är väldigt viktiga och på så sätt så hjälper man dem att utvecklas liksom på ett väldigt bra sätt alltså på det sättet som de borde verkligen om de har möjlighet men att alltså han är ett exempel verkligen ett exempel på att om man satsar på en sådan ungdom som förtjänar verkligen det bästa i livet då kan man lyckas med det.

Intervjuare [00:47:02]: Men jag tänker på dig då när du kom hit, kom du hit som politisk flykting?

Talare [00:47:05]: Ja.

Intervjuare [00:47:07]: Och det var med shahen och detta förmodar jag då?

Talare [00:47:09]: Ja precis.

Intervjuare [00:47:11]: Men hur blev du mottagen då?

Talare [00:47:13]: Väldigt bra, på den tiden så var det väldigt bra och sen beror det på vad man har för mål.

Intervjuare [00:47:20]: Ja men du fick asyl och sådär på en gång då eller hur fungerade det?

Talare [00:47:21]: Ja det var politiskt liksom och då var det liksom det är två olika, nu kommer jag inte ihåg men det är två olika kvot tror jag en politisk kvot och en sådan

humanistisk eller...

Intervjuare [00:47:42]: Men jag menar du upplevde aldrig det här kommer jag att få asyl eller uppehållstillstånd eller det var självklart att du fick det på en gång?

Talare [00:47:47]: Ja för det var krig också och nu är det liksom det står på papper att det ska vara från ett krig alltså ett land där det är krig och nu ser man att det här är lite ologiskt också eftersom i Afghanistan så finns det, alltså man kan säga att den här otryggheten i Afghanistan, kanske mer än ett land som har krig med ett annat land, där interna är ännu värre men eftersom det står på pappret att det ska vara krig mellan ett land och ett annat land då är det tillåtet och ens ett sådant land, ett otryggt land som Afghanistan finns inte i alla de här reglerna så ja det finns väl hur mycket som helst som man kan diskutera med detta men...

Intervjuare [00:48:38]: Men när du kom hit upplevde du då fick de här möjligheterna, de fanns, de erbjöds dig de här möjligheterna att...

Talare [00:48:46]: Ja det fanns verkligen och jag tycker att det beror på en själv också vad man har för mål och hur man följer sitt mål för att det kunde bli hur som helst för mig jag menar men jag var redan eller alltså från början hade jag ett mål och jag följde det jag hade från början [skrattar] utan att gå till skolan så hade jag svenska böckerna framför mig och lexikon då på den tiden så fanns det ingen Googleöversättare [skrattar].

Intervjuare [00:49:17]: Nej just det [skrattar].

Talare [00:49:21]: Så om man skulle titta på min lexikonbok så skulle det kunna...

Intervjuare [00:49:25]: Men det låter som att du hade bestämt dig för att stanna här då och satsa, nu satsar jag på detta, nu lär jag mig svenska, nu utbildar jag mig inte att jag åker hem om ett par år när det har lugnat ner sig utan att okej jag har flyttat hit det var liksom...

Talare [00:49:38]: I början är man kanske lite tveksam och man har fortfarande tankar på att om det blir liksom lugnare då skulle man kunna åka tillbaka men jag fastnade inte i det liksom jag tänkte på att jag fortsätter så som jag skulle göra och det spelar ingen roll vad som helst då skulle jag fortsätta med mina studier i alla fall.

Intervjuare [00:49:59]: Men hur gammal var du när du kom hit?

Talare [00:50:01]: Ja det var väl, jag var vuxen liksom jag var ny liksom ung vuxen när jag kom och då satsade jag på att lära mig språket oavsett om jag skulle stanna kvar eller inte sen blev det allvarigare när barnen alltså när barnen går till skolan då blir det liksom den här integrationen att oj barnen börjar prata svenska med varandra och då blir det svårare och svårare att dra dem ifrån liksom ta dem ifrån det samhället som de är verkligen integrerade i och jag kan säga att under en period så är det verkligen även svårt att ta dem från en stadsdel till en annan stadsdel tänk att de skulle ta oss ifrån liksom ett land liksom till ett annat land.

Intervjuare [00:51:03]: Men hade du någon utbildning när du kom hit då eller hade du någon akademisk bakgrund?

Talare [00:51:08]: Nej jag var bara färdig med gymnasieskolan jag var i den åldern där jag hann bli färdig med den och så... men jag liksom jag alltså jag brukade vara en bra elev i alla fall [skrattar] så jag hade fysik och matematik som ämne som program i hemlandet i gymnasieskolan och sen behövde jag komplettera med en del ämnen som samhällskunskap och lite olika ämnen som skulle behövas för behörighet för att söka ett program och då läser man det plus svenska språket skulle man kunna läsa alltså skulle man läsa och bli klar med och sen ja jag kom in och så jag har läst andra saker också jag menar jag har läst många olika kurser både kvällskurser och...

Intervjuare [00:52:10]: För det är inte helt lätt att komma in på psykologprogrammet.

Talare [00:52:11]: Nej jag läste ganska mycket både innan och under och efter och jag läser fortfarande [skrattar] ja.

Intervjuare [00:52:22]: Jaha, vi börjar väl närma oss slutet är det någonting som vi har glömt eller någonting som du vill tillägga?

Talare [00:52:32]: Mm.

Intervjuare [00:52:37]: Som du tycker att vi inte har tagit upp?

Talare [00:52:37]: Nej för mig var det väldigt viktigt att verkligen säga vad jag tycker om segregation i staden olikheter mellan skolorna det var det som jag ville som var viktigt för mig. [skrattar].

Intervjuare [00:52:51]: Hur ser du på framtiden?

Talare [00:52:56]: Jag vet absolut inte.

Intervjuare [00:52:57]: Är du orolig eller?

Talare [00:52:59]: Ja jag är orolig faktiskt.

Intervjuare [00:53:00]: Vad är du orolig för? Vad oroar dig mest?

Talare [00:53:06]: Jag är orolig för att resurserna blir ännu mindre och insatserna blir ännu mindre till barn som verkligen behöver de här insatserna för att kunna utvecklas och jag är orolig för att det lilla ska tas bort eller jag säger inte att det lilla, jag förväntar mig att det ska bli bättre, och verkligen bli till den nivån där det behövs och tänka om det blir tvärt om då leder det till ännu mer kriminalitet och sabotage och saker och ting som händer så det är det som blir som konsekvens tyvärr.

Intervjuare [00:53:54]: Och hur känner du, var är vi någonstans nu då? Är det något slags vägskäl man väljer eller håller det på att tippa över eller?

Talare [00:54:02]: Nu är det val snart [skrattar]. Ja det beror på vad vi väljer absolut.

Intervjuare [00:54:10]: Men gäller detta bara Göteborg eller tänker du Sverige i stort eller hela världen eller?

Talare [00:54:16]: Hela världen tycker jag. Det är inte bara Sverige man hör den här oron, jag pratade nyss med en kollega om USA och hur atmosfären är där just nu och hur oroliga folket är där och sen hör man från grannländerna och ja det är nästan oroligare.

Intervjuare [00:54:44]: Det hänger ihop på något vis.

Talare [00:54:45]: Ja precis tyvärr.

Intervjuare [00:54:51]: Men då så då säger vi att vi är klara okej tack.

[bandningen slutar]